

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555 – 2559 กำหนดวิสัยทัศน์คนพิการดำรงชีวิตอิสระ ร่วมกับทุกคนในสังคมอย่างมีความสุข สามารถเข้าถึงสิทธิอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน มียุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อน 5 ด้าน คือ 1) ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ 2) สร้างสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสารที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ 3) เสริมพลังอำนาจให้คนพิการและผู้ดูแลคนพิการ 4) ส่งเสริมความเข้มแข็งด้านองค์กรคนพิการและเครือข่าย และ 5) สร้างเสริมเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการและคนพิการ นอกจากนี้ได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ให้มีความทันสมัยและครอบคลุม โดยให้กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มีหน้าที่ในการตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการตามที่กฎหมายกำหนด คนพิการที่ไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร อาจได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมตามหลักศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการและแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560 – 2564 ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ขจัดการเลือกปฏิบัติเพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง โดยมีเป้าประสงค์ในการปฏิรูประบบบริหารจัดการตลอดจนสนับสนุนองค์กรคนพิการให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพองค์กร ในด้านการบริหารจัดการทั้งองค์กรที่เป็นสมาคมและชมรมเพื่อให้การบริหารจัดการองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรองค์ความรู้ และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพแก่องค์กรด้านคนพิการในทุกระดับ (กระทรวงพัฒนาสังคม, 2550, หน้า 2)

การดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมภายใต้แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการฉบับที่ 4 พ.ศ. 2555 – 2559 ในเชิงของกลไกการขับเคลื่อนงานด้านคนพิการในระดับพื้นที่ คือ การ

จัดตั้งศูนย์บริการคนพิการในระดับพื้นที่โดยมีการจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการในระดับจังหวัดและกรุงเทพมหานคร รวมจำนวน 77 แห่ง และจัดตั้งศูนย์บริการทั่วไปจำนวน 1,096 ศูนย์ จำแนกเป็นองค์กรคนพิการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน 64 ศูนย์ และส่วนราชการท้องถิ่น หรือหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 1,010 ศูนย์ และส่วนราชการอื่นอีก จำนวน 22 ศูนย์ นอกจากการดำเนินการดังกล่าวข้างต้น การขับเคลื่อนงานด้านคนพิการที่สำคัญอีกประการ คือ การสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรด้านคนพิการ และเครือข่ายให้สามารถส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยองค์กรด้านคนพิการในแต่ละประเภท ความพิการ จำนวน 835 องค์กรทั่วประเทศ ทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนงานด้านคนพิการร่วมกับหน่วยงานรัฐ ทั้งนี้การดำเนินงานขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการข้างต้น จะสำเร็จไม่ได้ถ้าหากสังคมยังขาดเจตคติที่ดี และสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการ (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2560, หน้า 5)

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (10) ให้มีการกำหนดมาตรฐานให้การรับรอง หรือเพิกถอนการรับรององค์กรด้านคนพิการ หรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ โดยสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ (พก.) ในฐานะองค์กรหลักที่ดูแลรับผิดชอบการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้ความสำคัญแก่การสร้างเครือข่าย การทำงานร่วมกับทุกภาคส่วนและส่งเสริมสนับสนุน การสร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรด้านคนพิการ และเครือข่ายเป็นพันธกิจหลักของสำนักงานฯ (พก.) ได้จัดทำมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการขึ้น เพื่อให้เป็นกลไกหนึ่งในการผลักดัน ส่งเสริมให้องค์กรด้านคนพิการมีระบบโครงสร้างการบริหารจัดการ และการดำเนินงานจัดบริการที่เป็นระบบอย่างชัดเจน ซึ่งมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการจัดแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ มาตรฐานองค์กรของคนพิการและมาตรฐานองค์กรเพื่อคนพิการ ทั้ง 2 ประเภท ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ขอบข่ายในการบริหารงานขององค์กร ด้านที่ 2 ลักษณะของการให้บริการและด้านที่ 3 คุณภาพการให้บริการที่ได้มาตรฐาน องค์กรด้านคนพิการที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานจะมีความสามารถในการพัฒนาองค์กรให้มีความเข้มแข็งในการส่งเสริมศักยภาพ ตลอดจนคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิคนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2559, หน้า 7 - 12)

ในปี พ.ศ. 2552 สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พก.) ด้านกำหนดให้มีการจัดทำมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรด้านคนพิการมีการพัฒนา มีความเข้มแข็งโดยกำหนดเป็นโครงสร้างการทำงานที่ต่อเนื่องและชัดเจน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการทั้งเรื่องการบริหารจัดการ เรื่องงาน บุคลากรและการระดมทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพคนพิการกลุ่มเป้าหมายที่เป็นสมาชิกขององค์กรคนพิการ และผู้ที่ใช้บริการอย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนคุ้มครองสิทธิคนพิการได้อย่างครอบคลุมทั่วถึงและมาตรา 13 (4) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งความเข้มแข็งขององค์กรคนพิการเพื่อให้สามารถทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการ นโยบายที่สำคัญอีกประการหนึ่งของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (พก) คือ ต้องการให้องค์กรคนพิการมีความเข้มแข็ง สามารถดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานด้านองค์กรคนพิการเพื่อพัฒนาไปสู่มาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2552, หน้า 1)

องค์กรคนพิการมีการบริหารและการจัดการองค์กรด้านคนพิการโดยคณะกรรมการบริหารขององค์กรคนพิการนั้น ๆ ซึ่งต้องทำหน้าที่ในการดำเนินกิจการขององค์กรตามวัตถุประสงค์ ภายใต้ข้อบังคับที่ได้กำหนดขึ้นและในการบริหารองค์กรคนพิการนั้นต้องเป็นการบริหารที่มีลักษณะเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์โดยเฉพาะผู้บริหารองค์กรจะต้องนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารองค์กรคนพิการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อองค์กร การบริหารงานองค์กรคนพิการส่วนใหญ่จะแบ่งเป็นกลุ่มงาน ได้แก่ 1) กลุ่มงานอำนวยการ ซึ่งจะเป็นรูปแบบของคณะกรรมการของมูลนิธิ/สมาคม/ชมรม หรือคณะกรรมการกลุ่มเป็นการวางแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการโครงการหรือกิจกรรมและการติดตามประเมินผล ด้านงบประมาณ ด้านการจัดทำบัญชี การเงินและงานเจ้าหน้าที่ 2) กลุ่มการปฏิบัติการ ผู้ปฏิบัติมาจากคณะกรรมการบางส่วนและเจ้าหน้าที่ขององค์กรร่วมกันปฏิบัติงาน ตามประเภทงานขององค์กรนั้น ๆ ซึ่งจะแบ่งเป็น 2 กลุ่มงาน ได้แก่ 2.1) กลุ่มงานที่ทำงานค่อนข้างเต็มรูปแบบครบมิติการทำงานตามความพิการนั้น ๆ ได้แก่ การคุ้มครองสิทธิ การจัดการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การประสานส่งต่อ การส่งเสริมการรวมกลุ่ม การช่วยเหลือสวัสดิการ 2.2) กลุ่มงานที่ทำงานตามสถานการณ์โครงการต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นองค์กรขนาดเล็กที่สามารถดำเนินการจะเป็นแต่ละโครงการ (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2555, หน้า 43)

องค์กรด้านคนพิการ เป็นองค์ของคนพิการและองค์กรเพื่อคนพิการความ

แตกต่างกันของด้านคนพิการ คือ องค์กรของพิการเป็นองค์กรที่มีคนพิการเป็นสมาชิกและเป็นคณะกรรมการบริหารระดับสูงและคนพิการเป็นผู้ตัดสินใจหลักขององค์กร องค์กรเพื่อคนพิการ คือ องค์กรที่มีวัตถุประสงค์ให้บริการเฉพาะคนพิการเท่านั้น (คู่มือมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2551) โดยส่วนมากไม่มีคนพิการเป็นสมาชิกส่วนใหญ่จะเป็นผู้ให้บริการผู้บริหารองค์กรจะเป็นคนพิการหรือคนปกติที่บริหารงานร่วมกัน (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2559, หน้า 3)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน ที่จังหวัดนครพนมและมุกดาหาร มีสะพานมิตรภาพเชื่อมประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่จังหวัดมุกดาหาร และสามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศในกลุ่มอินโดจีนได้ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงบนเทือกเขาภูพาน และมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำเกษตรกรรมในกลุ่มจังหวัดสนุกมียุทธศาสตร์ในการพัฒนา 4 ประเด็นการพัฒนา ได้แก่ ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาการท่องเที่ยว 3 ธรรม (ธรรมะ ธรรมชาติ วัฒนธรรม) อย่างยั่งยืนประเด็นการพัฒนาที่ 2 การส่งเสริมพัฒนาการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร และครัวอาหารปลอดภัย ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาขีดความสามารถ ด้านการค้าการลงทุนและโลจิสติกส์ ให้กับภาคธุรกิจในพื้นที่ ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาสังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง (กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2, 2561) การดำเนินงานขององค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดสนุก มีการดำเนินงานตั้งแต่มีพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แต่ในตอนนั้นเป็นการดำเนินงานเป็นกลุ่มคน และองค์กรที่ไม่เป็นนิติบุคคลเท่านั้น ทำให้การดำเนินงานองค์กรด้านคนพิการยังไม่เข้มแข็งและยังไม่มีเรื่องมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ จนเมื่อปี 2550 ได้เริ่มเข้าสู่การเป็นมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการแต่มีแค่ประมาณ 10 องค์กรเท่านั้น ที่ผ่านมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการจากองค์กรคนพิการทั้งประเทศ จำนวน 230 องค์กร ทำให้องค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดสนุกพยายามที่จะสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการ เพื่อที่จะให้องค์กรเข้าสู่มาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ ทั้งนี้องค์กรที่จะเข้าสู่มาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ จะต้องผ่านการประเมินตามองค์ประกอบและตัวชี้วัดมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการตามที่กรมส่งเสริมและ

พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการกำหนด (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2559, หน้า 3)

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร หรือเรียกว่า กลุ่มจังหวัดสนุกเป็นกลุ่มจังหวัดที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้จังหวัดมุกดาหารและจังหวัดนครพนมเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยจังหวัดนครพนม เป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้รับส่งเสริมและสนับสนุนจากรัฐบาลในการให้เป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ นครพนมรัฐบาลได้มีนโยบายในการส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในการเป็นประชาคมอาเซียน โดยให้มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนของประเทศ โดยใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่งของภูมิภาคอาเซียนและข้อตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบอาเซียน และต้องการให้มีการกระจายความเจริญสู่ท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะพื้นที่ชายแดน ที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนากลุ่มจังหวัดสนุกให้มีความเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งการพัฒนาทรัพยากรบุคคล หน่วยงานและองค์กรให้มีความเข้มแข็ง เจริญก้าวหน้าในกลุ่มจังหวัดสนุกมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ต้องขับเคลื่อนเพื่อให้ความเข้มแข็งมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับหน่วยงานคนพิการ องค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดสนุกก็ต้องได้รับการพัฒนาและเพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐาน องค์กรด้านคนพิการตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (10) ให้มีการกำหนดมาตรฐาน ให้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรอง องค์กรด้านคนพิการ หรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2559, หน้า 3)

ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 มีองค์กรคนพิการในระดับจังหวัด 16 องค์กรและองค์กรคนพิการในระดับอำเภอ 14 องค์กร ทั้งนี้องค์กรที่อยู่ในระดับจังหวัด จำนวน 16 องค์กร นั้นมีการพัฒนาศักยภาพองค์กรได้เป็นอย่างดีและทำให้มีความเข้มแข็งเป็นบางองค์กรเป็นที่รู้จักกันบ้าง แต่บางองค์กรก็ไม่มีคนรู้จักและการที่จะพัฒนา องค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดสนุกให้มีความเข้มแข็งและมีศักยภาพนั้นเป็นเรื่องที่ยากอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นทางกายภาพ การบริหารงาน การบริหารงบประมาณหรือแม้แต่เรื่องของการบริหารงานบุคคล จะต้องมีการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมมาเกี่ยวข้องทั้งสิ้น และองค์กรคนพิการที่อยู่ในระดับอำเภอทั้ง 14 องค์กร ได้มีการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง แต่ไม่สามารถที่จะทำให้องค์กรคนพิการเหล่านั้นพัฒนาหรือมีความเข้มแข็งได้ถึงแม้

หน่วยงานภาครัฐจะให้การสนับสนุน ทั้งเรื่ององค์ความรู้ เรื่องของงบประมาณก็ตาม ในระยะเวลาที่ผ่านมาไม่สามารถที่จะทำให้องค์กรคนพิการในระดับอำเภอมีการพัฒนา แต่อย่างใด ปัญหาในการดำเนินงานขององค์กรคนพิการมีมาอย่างต่อเนื่องแต่ยังไม่สามารถที่จะแก้ไขหรือหาแนวทางในการพัฒนาองค์กรคนพิการเหล่านั้นได้ และจากการสำรวจขององค์กรคนพิการที่ผ่านมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการทำให้ทราบว่าจาก จำนวน 30 องค์กร มีองค์กรผ่านมาตรฐาน จำนวน 10 องค์กร เท่านั้น คือ จังหวัดสกลนคร 3 องค์กร จังหวัดนครพนม 5 องค์กร และจังหวัดมุกดาหาร 2 องค์กร เมื่อเทียบกับจำนวนองค์กรคนพิการที่มีอยู่ถือว่าน้อยมาก จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาองค์กรด้านคนพิการเพื่อให้ได้มาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ (พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครพนม, 2552, หน้า 3)

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการดำเนินงานขององค์กรคนพิการทั้งในระดับจังหวัดและระดับอำเภอของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และเพื่อส่งเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการและเครือข่ายรวมถึงต้องการทราบถึงปัญหา การบริหารงานขององค์กรคนพิการประสิทธิผลที่เกิดขึ้นรวมทั้งแนวทางที่จะพัฒนาองค์กรคนพิการให้มีความเข้มแข็ง จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการ องค์กรให้แก่ผู้นำองค์กรและเจ้าหน้าที่และเป็นการพัฒนาองค์กรให้มีความเข้มแข็งรวมทั้งนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็นข้อมูลสำหรับองค์กรคนพิการในการรับรองมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิก อยู่ระดับใด
2. สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานใน

องค์กรคนพิการ กรรมการ และสมาชิกที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง รูปแบบองค์กร ประเภทความพิการและที่ตั้งขององค์กรต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่

3. ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานใน องค์กรคนพิการ กรรมการ และสมาชิก อยู่ระดับใด

4. ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานใน องค์กรคนพิการ กรรมการ และสมาชิกที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง รูปแบบองค์กร ประเภทความพิการและที่ตั้งขององค์กรต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่

5. ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงาน ในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิก อยู่ระดับใด

6. ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการในกลุ่ม จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงาน ในองค์กรคนพิการ กรรมการ และสมาชิกที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง รูปแบบองค์กร ประเภทความพิการและที่ตั้งขององค์กรต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่

7. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรด้าน คนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการใน กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบ งานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิก

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคน พิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่ รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิกที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง รูปแบบองค์กร ประเภทความพิการและที่ตั้งขององค์กรต่างกัน

3. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการ และสมาชิก
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิกที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งรูปแบบองค์กร ประเภทความพิการและที่ตั้งขององค์กรต่างกัน
5. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการ ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิก
6. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิกที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งรูปแบบองค์กร ประเภทความพิการและที่ตั้งขององค์กรต่างกัน
7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการ และสมาชิก อยู่ระดับปานกลาง
2. สภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการ และสมาชิกที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง รูปแบบองค์กร ประเภทความพิการและที่ตั้งขององค์กรแตกต่างกัน
3. ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กร

คนพิการ กรรมการ และสมาชิก อยู่ระดับปานกลาง

4. ปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กร คนพิการ กรรมการ และสมาชิกที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง รูปแบบองค์กร ประเภท ความพิการและที่ตั้งขององค์กรแตกต่างกัน

5. ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิก อยู่ระดับปานกลาง

6. ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการในสังกัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการ และสมาชิกที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่ง รูปแบบองค์กร ประเภท ความพิการและที่ตั้งขององค์กรแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีความสำคัญดังนี้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบสภาพการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิก
2. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบปัญหาการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิกจำแนกตามสภาพของบุคลากร ลักษณะองค์กร ประเภทความพิการ และจังหวัด
3. ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิกที่จำแนกตามสภาพของบุคลากร ลักษณะขององค์กร ประเภทของความพิการ และจังหวัด
4. ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นข้อมูลแนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนบน 2 ได้เป็นอย่างดี

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัย สภาพ ปัญหาและประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร
คนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต
ของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเชิงเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษา สภาพ ปัญหาและประสิทธิผลการ
ดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนบน 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการ
และสมาชิก เกี่ยวกับการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตลอดจนข้อเสนอแนะแนวทางประสิทธิผลการดำเนินงาน
ตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในสังกัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ตาม
องค์ประกอบในการทำมาตรฐานองค์กรคนพิการ (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการ, 2559, หน้า 7 – 12) ซึ่งมีองค์ประกอบทั้งหมด 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ขอบข่ายในการบริหารงานองค์กร

1.1.1 องค์กรที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้

1.1.2 ระเบียบหรือข้อบังคับขององค์กร

1.1.3 ผู้นำองค์กร

1.1.4 การสื่อสารประชาสัมพันธ์

1.1.5 การบริหารทรัพยากร

1.1.6 การเงินการบัญชี

1.1.7 การทำงานร่วมกับเครือข่าย

1.2 ลักษณะการให้บริการ

1.2.1 การวางแผนการให้บริการ

1.2.2 กระบวนการให้บริการ

1.2.3 การติดตามประเมินผลการให้บริการหรือการคุ้มครองสิทธิ

1.3 คุณภาพการให้บริการที่ได้มาตรฐาน

1.3.1 การคุ้มครองสิทธิของสมาชิก

1.3.2 ผลตอบกลับจากผู้รับบริการ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ เป็นบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ กรรมการและสมาชิกขององค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ในปี พ.ศ. 2561 ทั้งที่เป็นสมาคมและชมรมทั้งสิ้น 30 องค์กร ประกอบด้วย บุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ จำนวน 60 คน กรรมการองค์กร จำนวน 360 คน และสมาชิก จำนวน 600 คน รวมทั้งสิ้น 1,020 คน จาก 30 องค์กร

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ คณะกรรมการและสมาชิกขององค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ปี พ.ศ. 2561 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน Krejcie and Morgan บุญชม ศรีสะอาด (2556, หน้า 43) ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกเป็นบุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ 60 คน กรรมการ 90 คน และสมาชิก 129 คน จากทั้ง 30 องค์กร รวมทั้งสิ้น 279 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

3.1.1.1 บุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ

3.1.1.2 กรรมการ

3.1.1.3 สมาชิก

3.1.2 รูปแบบองค์กร

3.1.2.1 เป็นนิติบุคคล

3.1.2.2 ไม่เป็นนิติบุคคล

3.1.3 ประเภทความพิการ

3.1.3.1 พิการทางการเห็น

3.1.3.2 พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

3.1.3.3 พิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย

3.1.3.4 พิการทางจิตใจ หรือ พฤติกรรม

3.1.3.5 พิการทางสติปัญญา

3.1.3.6 พิการทางการเรียนรู้

3.1.3.7 พิการทางออทิสติก

3.1.4 ที่ตั้งขององค์กร

3.1.4.1 จังหวัดสกลนคร

3.1.4.2 จังหวัดนครพนม

3.1.4.3 จังหวัดมุกดาหาร

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพ ปัญหาและประสิทธิผลการดำเนินงาน

ตามมาตรฐานองค์กรคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2

ตามองค์ประกอบในการทำมาตรฐาน ดังนี้

3.2.1 ขอบข่ายในการบริหารงานองค์กร

3.2.1.1 องค์กรที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้

3.2.1.2 ระเบียบหรือข้อบังคับขององค์กร

3.2.1.3 คณะกรรมการ

3.2.1.4 ผู้นำองค์กร

3.2.1.5 การสื่อสารประชาสัมพันธ์

3.2.1.6 การบริหารทรัพยากร

3.2.1.7 การเงินการบัญชี

3.2.1.8 การทำงานร่วมกับเครือข่าย

3.2.2 ลักษณะการให้บริการ

3.2.2.1 การวางแผนการให้บริการ

3.2.2.2 กระบวนการให้บริการ

3.2.2.3 การติดตามประเมินผลการให้บริการหรือการคุ้มครอง
สิทธิ

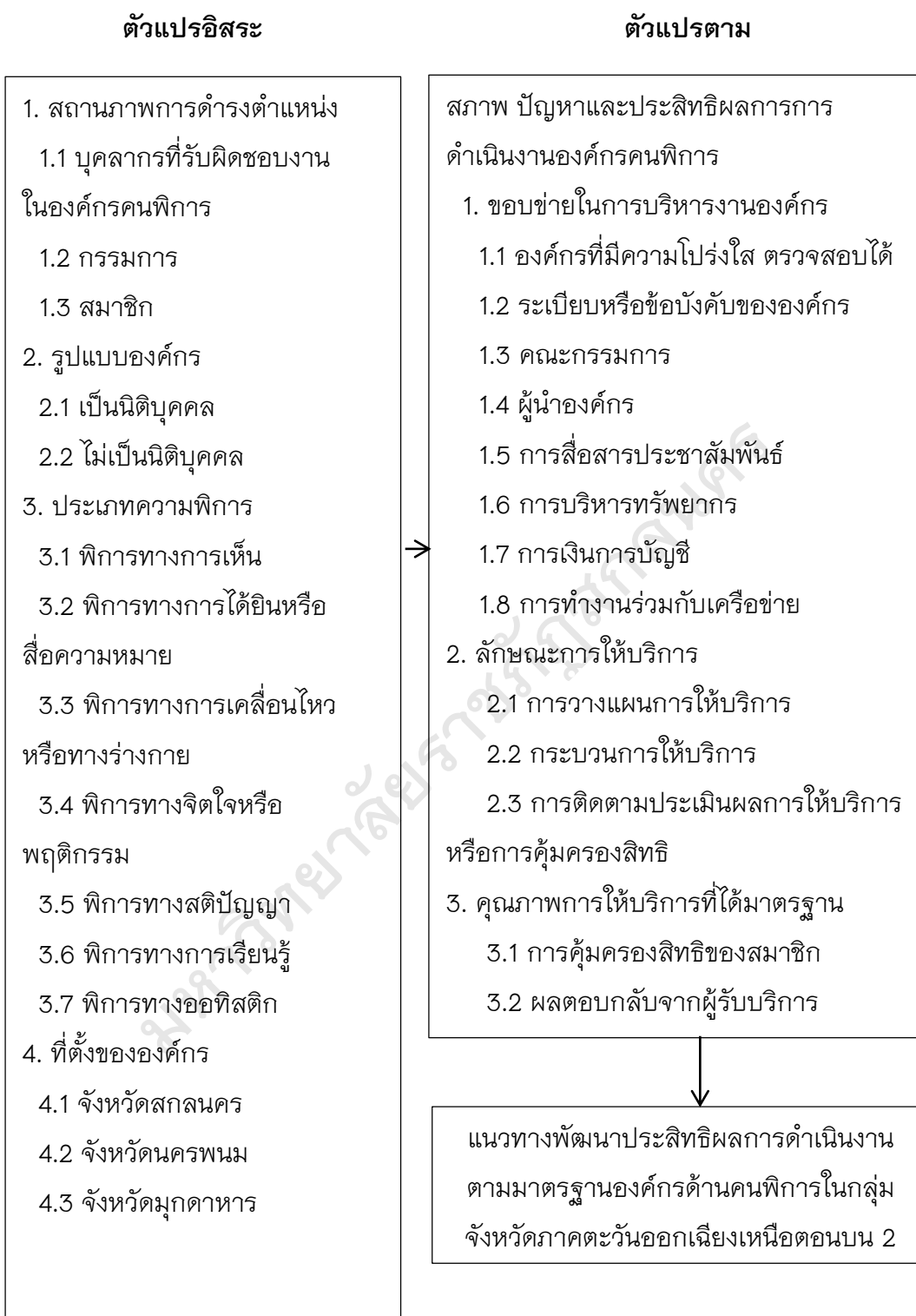
3.2.3 คุณภาพการให้บริการที่ได้มาตรฐาน

3.2.3.1 การคุ้มครองสิทธิของสมาชิก

3.2.3.2 ผลตอบกลับจากผู้รับบริการ

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษา สภาพ ปัญหาและประสิทธิผลการดำเนินงานตาม
มาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ผู้วิจัย
ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ
ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 โดยกำหนดขอบข่ายงาน 3 ด้าน คือ
1) ขอบข่ายในการบริหารงานองค์กร 2) ลักษณะการให้บริการ 3) คุณภาพการให้บริการ
ที่ได้มาตรฐานซึ่งได้จากการสังเคราะห์กรอบแนวคิดงานวิจัยของสำนักงานส่งเสริมพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (2559, หน้า 7 – 12)
จึงได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิตยาคัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้ มีความชัดเจนเกี่ยวกับความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัยจึงกำหนดนิตยาคัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. องค์กรคนพิการ หมายถึง หน่วยงานที่คนพิการรวมกลุ่มกันและขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรคนพิการแต่ละประเภทที่เป็นองค์กรตามกฎหมายหรือนิติบุคคล ได้แก่ สมาคม มูลนิธิหรือชมรม
2. มาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และต้องการให้เกิดขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการส่งเสริม สนับสนุน รับรอง ติดตามประเมินผลและประกันคุณภาพในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตขององค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น
3. การดำเนินงานองค์กรคนพิการ หมายถึง กิจกรรมการดำเนินงานของคนพิการซึ่งดำเนินงานตามองค์ประกอบของการทำมาตรฐานองค์กรคนพิการ 3 ด้าน ได้แก่
 - 3.1 ขอบข่ายการบริหารงานองค์กร หมายถึง กระบวนการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การบริหารงานองค์กรคนพิการที่เป็นไปตามข้อบังคับขององค์กรคนพิการ ประกอบด้วย
 - 3.1.1 องค์กรที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ หมายถึง องค์กรคนพิการจัดตั้งองค์กรอย่างถูกต้อง องค์กรหรือผู้บริหารหรือคณะผู้บริหารในชุดปัจจุบันเป็นที่ยอมรับและมีการบริหารงานอย่างโปร่งใสสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล
 - 3.1.2 ระเบียบหรือข้อบังคับขององค์กร หมายถึง กฎระเบียบที่เป็นแนวปฏิบัติขององค์กรเพื่อให้คณะกรรมการ เจ้าหน้าที่และสมาชิกได้ปฏิบัติตามและได้มีการจัดทำระเบียบข้อบังคับเป็นลายลักษณ์อักษรและเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
 - 3.1.3 คณะกรรมการ หมายถึง กรรมการของสมาคมหรือชมรมโดยโครงสร้างคณะกรรมการที่สอดคล้องกับข้อบังคับขององค์กรและมีการประชุมคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับขององค์กร
 - 3.1.4 ผู้นำองค์กร หมายถึง หัวหน้าหน่วยงานที่มีความรู้ความสามารถน่าเชื่อถือและมีวิสัยทัศน์ในการนำองค์กร ผู้นำมีการกำหนดนโยบายและแผนงานการบริหารขององค์กรและสื่อสารให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ
 - 3.1.5 การสื่อสารประชาสัมพันธ์ หมายถึง การประชาสัมพันธ์ให้กับสมาชิกได้รับทราบข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิผลรวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์

สร้างภาพลักษณ์ให้กับองค์กรหลายช่องทาง

3.1.6 การบริหารทรัพยากร หมายถึง การดำเนินการสรรหาบุคคลากรที่มีคุณสมบัติและมีความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมมาปฏิบัติงานในองค์กร รวมทั้งมีการจัดให้บุคคลากรได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง

3.1.6.1 เครื่องมือ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง เครื่องมืออุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการองค์กรและมีความพร้อมในการใช้งานนั้น ๆ

3.1.6.2 เงินทุน หมายถึง งบประมาณที่ได้มาจากการทำแผนการบริหารองค์กร การระดมทุนหรือจัดหางบประมาณขององค์กร

3.1.7 การเงินการบัญชี หมายถึง งบประมาณ รายรับรายจ่าย และการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำปีตามระบบบัญชีที่ถูกต้อง มีการจัดทำงบประมาณ และต้องมีผู้รับผิดชอบทางการเงินและบัญชีชัดเจน

3.1.8 การทำงานร่วมกับเครือข่าย หมายถึง มีผู้แทนองค์กรเข้าร่วมกิจกรรม ทำงานกับองค์กรที่เกี่ยวข้องและเครือข่ายต่าง ๆ

3.2 ลักษณะการให้บริการ หมายถึง การให้บริการในเรื่องต่าง ๆ ที่องค์กรได้ให้บริการ เช่น บริการด้านอาชีพ บริการล่ามภาษามือ

3.2.1 การวางแผนการให้บริการ หมายถึง มีการเตรียมความพร้อมในการให้บริการ มีรายละเอียดของข้อกำหนดงานบริการ เช่น เงื่อนไขการให้บริการ ค่าใช้จ่าย

3.2.2 กระบวนการให้บริการ หมายถึง วิธีการดำเนินการให้บริการ ขั้นตอน งานสมาชิกภาพมีการรับสมัครสมาชิกที่สอดคล้องตามข้อบังคับและหลักเกณฑ์ มีกำหนดและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ การจัดระบบรักษาข้อมูลของสมาชิกไว้เป็นความลับ

3.2.3 การติดตามประเมินผลการให้บริการหรือการคุ้มครองสิทธิ หมายถึง การติดตามประเมินผลการให้บริการและการติดตามการคุ้มครองสิทธิ

3.3 คุณภาพการให้บริการที่ได้มาตรฐาน หมายถึง การดำเนินงานและการให้บริการที่เป็นไปตามข้อบังคับ

3.3.1 การคุ้มครองสิทธิของสมาชิก หมายถึง การคุ้มครองสิทธิประโยชน์และการป้องกันการแสวงหาประโยชน์จากสมาชิกขององค์กร เช่น การป้องกัน

การแอบอ้างชื่อคนพิการเพื่อประโยชน์ของตนเอง

3.3.2 ผลตอบกลับจากผู้รับบริการ หมายถึง การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการและจัดทำสรุปเป็นลายลักษณ์อักษร มีการรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กรจากสมาชิกและผู้ที่เกี่ยวข้อง

4. สภาพการดำเนินงานขององค์กรคนพิการ หมายถึง ลักษณะการดำเนินงานขององค์กรคนพิการตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรคนพิการ ในการรับรองมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการซึ่งจะต้องดำเนินงานตามตัวชี้วัดการทำงาน ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านขอความช่วยเหลือในการบริหารงานองค์กร ด้านลักษณะการให้บริการ และคุณภาพการให้บริการที่ได้มาตรฐาน

5. ปัญหาการดำเนินงานขององค์กรคนพิการ หมายถึง อุปสรรคในการดำเนินงานขององค์กรคนพิการตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรคนพิการในการรับรองมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ

6. ประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรคนพิการ หมายถึง ผลสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กรคนพิการที่เป็นไปตามบทบาทหน้าที่ขององค์กรคนพิการในการรับรองมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ

7. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งต่าง ๆ ที่บุคลากรในองค์กรจำแนกเป็น

7.1 บุคลากรที่รับผิดชอบงานในองค์กรคนพิการ หมายถึง บุคคลในองค์กรคนพิการที่ดำรงตำแหน่งนายกสมาคม หรือประธานชมรมและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในองค์กรคนพิการและเจ้าหน้าที่

7.2 กรรมการ หมายถึง บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งจากสมาชิกให้เป็นที่ทำการที่ทำการบริหารองค์กรคนพิการ

7.3 สมาชิก หมายถึง คนพิการที่เป็นสมาชิกของสมาคมฯ และชมรมตามระเบียบข้อบังคับ

8. รูปแบบองค์กรคนพิการ หมายถึง ลักษณะขององค์กรคนพิการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและจัดตั้งขึ้นตามโครงสร้างความสัมพันธ์คนในองค์กรโดยองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย ได้แก่

8.1 องค์กรนิติบุคคล หมายถึง องค์กรที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ได้แก่ สมาคม มูลนิธิ

8.2 องค์กรที่ไม่เป็นนิติบุคคล หมายถึง องค์กรที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย แต่ยังไม่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ได้แก่ ชมรม กลุ่ม

9. ประเภทของความพิการ

9.1 ความพิการทางการมองเห็น หมายถึง บุคคลที่มีข้อจำกัดในการ ปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเนื่องจากความบกพร่องทางการเห็น ซึ่งได้แก่ ตาบอด ตาเลือนราง

9.2 ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย หมายถึง บุคคลที่มี ข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเนื่องจาก ความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ คนหูหนวก คนหูตึง

9.3 ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกาย หมายถึง บุคคลที่มี ข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมเนื่องจาก ความบกพร่องทางการเคลื่อนไหว ได้แก่ ความพิการทางการเคลื่อนไหว ความพิการทาง ร่างกาย

9.4 ความพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม หมายถึง บุคคลมีข้อจำกัดใน การปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมซึ่งเป็นผลมาจากการมี ความบกพร่องหรือความผิดปกติทางจิตใจหรือสมองในส่วนของการรับรู้ อารมณ์ หรือ ความคิด

9.5 ความพิการทางสติปัญญา หมายถึง บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติ กิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมซึ่งเป็นผลมาจากการมีพัฒนาการ ช้ากว่าปกติหรือมีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำกว่าบุคคลทั่วไปโดยความผิดปกตินั้นแสดง ก่อนอายุ 18 ปี

9.6 ความพิการทางการเรียนรู้ หมายถึง บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติ กิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยเฉพาะด้านการเรียนรู้ซึ่งเป็น ผลมาจากความบกพร่องทางสมอง ทำให้เกิดการบกพร่องในการอ่าน การเขียน การคิด คำนวน หรือกระบวนการเรียนรู้พื้นฐานอื่นในระดับความสามารถที่ต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐานช่วงอายุและดับสติปัญญา

9.7 ความพิการทางออทิสติก หมายถึง บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติ กิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมโดยเฉพาะด้านการเรียนรู้ ซึ่งเป็น ผลมาจากความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษา และการสื่อความหมาย

พฤติกรรมและอารมณ์ โดยมีสาเหตุมาจากความผิดปกติของสมอง และความผิดปกติใน
แสดงก่อนอายุ 2 ปีครึ่ง ทั้งนี้ให้รวมถึงการวินิจฉัยกลุ่มออทิสติกสเปกตรัมอื่น ๆ

10. ที่ตั้งขององค์กร หมายถึง จังหวัดที่มีองค์กรคนพิการที่จัดตั้งขึ้นเพื่อ
ดำเนินงานเกี่ยวกับคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2
ประกอบด้วย

10.1 จังหวัดสกลนคร

10.2 จังหวัดนครพนม

10.3 จังหวัดมุกดาหาร

11. แนวทางพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคน
พิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 หมายถึง การนำผลวิจัยที่เกี่ยวกับ
ประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวมมาพิจารณา
กำหนดแนวทางการดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัด
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 และเพื่อใช้เป็นแนวทางพัฒนาประสิทธิผลการ
ดำเนินงานตามมาตรฐานองค์กร ด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ตอนบน 2 และข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ท่าน พิจารณาให้
ข้อเสนอแนะเพื่อสรุปเป็นแนวทางในพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานตามมาตรฐาน
องค์กรด้านคนพิการในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ต่อไป